

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2021.MÁJUS

“Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” (II. Kor. 3,17)

A TARTALOMBÓL:

**Konfirmáció
Torontálvásárhelyen
2021 húsvétján**

**A TARTALOMBÓL:
Koronavírussal is
Isten kezében**

Felment de itt van

Sándor Levente

Krisztus felment a Mennybe,
A királynak trónján a helye.

Nem azért ment, hogy magamra hagyjon,
Hanem, hogy sokkal többet adhasson.

Ki megváltott engem áldozatával,
Mindig velem van Szentlelke által.

Atyjánál értem is közbenjár,
Lelkem előtt egeket tár.

Számomra is helyet készít,
A halál már meg nem rémít.

Lelkem majd örökre Ő Vele lehet,
Aki engem a legjobban szeret.

Imádság

Mindenható Istenünk! Örökkévaló Mennyei Édesatyánk! Hálatelt szívvel köszönjük megtartó kegyelmedet! Köszönjük, hogy legdrágábbat: egyszülött Fiadat adtad érettünk, bűnös emberekért. Felfoghatatlan az az áldozat, amit vállalt értünk, végigjárta engedelmesen, hűséggel az elrendelt útját.

Szeretnénk lenni mi is, mint Ő: alázatos, szelíd, követni híven, mint Ő: Atyánk parancsait. Szeretnénk, de mégis annyiszor nem sikerül: hibázunk, tévedünk, elbukunk... Bocsásd meg gyarlóságunkat, esendőségünket. Tisztíts meg szíveinket és újíts meg teljesen. Vedd el szíveinkből a félelmet, az aggodalmaskodást, a reménytelenséget, a békéltlenséget. Ajándékozz meg bennünket mennyei erővel! Szentlelked erejét add szíveinkbe, hogy tegyen késszé bátor tanítványaidként élni e világban. A világ sóvárogva várja az Isten fiainak a megjelenését. Annyira szükség van e világban a megértő, szerető szívű emberekre, akik megmutathatják azt is, honnan merítik ők is e bennük levő önzetlen szeretetet! Könyörgünk Szentlelked megújító áldásáért! Taníts kitartóan kérni, imádkozni, s hittel várni a választ imádságainkra.

Imádkozunk a betegekért. Te, ki az áldott orvos vagy, hozd el a várva várt gyógyulást számukra és adj türelmes, szeretetteljes orvosokat, ápolókat és családtagokat melléjük. Különösen esdeklünk a koronavírus járvány betegeiért, adj mielőbbi

gyógyulást számukra és adj erőt az egészségügyi dolgozóknak, akik különösen embert próbáló szolgálatot végeznek e megpróbáltatott járványhelyzetben.

Imádkozunk a gyászolókért, akik neked sírják el fájdalmukat a gyász nehéz terhét hordozva. Vérző szívükre egyedül Te tudsz gyógyírt és balsamot adni. Hordozd őket Urunk, s adj Lelked által békességét szíveikbe a feltámadásnak, az örök életnek és az egykori viszont látásnak drága reménysége által.

Kezedbe tesszük Urunk közelben és távolban élő szeretteinket. Oltalmazó kegyelmed vegye körbe gyülekezeteinket, népünket, nemzetünket. Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg esedezésünk. Ámen

*Csányi Erzsébet,
lelkipásztor*

TARTALOMJEGYZÉK:

AZ IGE MELLETT	3
HÁZI ÁHITAT.....	4
GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	11
Torontálvásárhely.....	11
Hertelendyfalva.....	12
Pacsér.....	13-15
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	16
INTERJÚ.....	17

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Halász Béla -
1. évf., 1. sz. (1966) - - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm
Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

PÜNKÖSD ÍGÉRETE

„Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.” (ApCsel2,39)

Jézus Krisztus mennybemenetelekor elvált a tanítványaitól, akik testi szemeikkel többé nem láthatták az Urat. Ez nem jelentette azt, hogy elhagyta őket, vagy megfeledkezett volna róluk. Megígérte, hogy elküldi a Vigasztalót. Ez teljesedett be pünkösd napján. Ekkor történt a nagy csoda, amikor a Szentlélek rájuk szállt, és az eddig félénk tanítványok bátran kiálltak és hirdették az evangéliumot.

Péter apostol pünkösd igehirdetésében hangzik el az idézet, az ígélet. Kiknek is szól valójában ez az ígélet? Nemcsak nekünk, keresztyéneknek szól, hanem mindenkinek, akik még messze vannak, vagyis még nem jutottak hitre. Az evangéliumi hívás mindenkinek szól! A mi Istenünk nem személyválogató, egyformán szeret minden teremtet embert, azt is, aki ennek még nincs tudatában. Isten előbb szeretett bennünket, még mielőtt mi megismertük Őt. Ugyanakkor tudatában kell lennünk, hogy Krisztus váltságműve nem lehet áldásos ránk, ha a Szentlélek nem lakik és nem uralkodik a mi életünkben. Hívóvé nem azért lesz valaki, mert keresztyén családból származik és keresztyén közösségben nevelkedik, hanem mert a kiválasztás által megtér, és elfogadja Isten ajándékát. A keresztyén nevelés mindemellett nagyon fontos, mert ez által halljuk az Igét, a hit pedig hallásból van. Már a második parancsolatban ez áll: „.... én az Úr, a te Istened, féltőnszerető Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkeit a fiakban, harmad és negyediziglen, akik engem gyűlölnék. De irgalmasságot cselekszem ezeriziglen azokkal, akik engem szeretnek és az én parancsolataimat megtartják.” (2Móz 20,5-6). Urunk ígérete figyelmeztet bennünket, hogy felelősek vagyunk gyermekeinkért, utódainkért, embertársainkért. A Krisztusban való hit mindig felelősséggel jár! A második parancsolatból láthatjuk, hogy ez így volt már az Ószövetségben is, hiszen az Istenben hívő lélek nemcsak a jelenben gondolkodik, él és cselekszik, hanem a földi életet az örökkévalóság szemszögéből látja. Ehhez szükségünk van megtérésre és Urunk Szentlelkére.

Pünkösd kiemelt ünnep, amikor el tudunk csendesedni és teljesebben figyelni Isten üzenetére és ígéletére. „Ami testtől született, test az, ami Lélektől született, lélek az. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születetnek.” (Ján 3,6-7). Ezt Nikodémusnak mondta Jézus, de ránk is vonatkozik, mert mindannyiunknak szüksége van újjászületésre. Az újjászületés csak a Szentlélek munkája által történhet meg, ezért szükséges szüntelen imádságban kérnünk és hálát adni érte.

A Bibliában leírt első pünkösd esemény nemcsak egy történelmi esemény, hanem a Szentlélek kitöltése egy folyamat, amely állandóan és mindig velünk van. Minden keresztyén Lélek által jut hitre, mert e nélkül senki nem ismerheti meg az igazságot, ami Isten Igéje. A Szentlélek kitöltése Isten kegyelmi ajándéka a keresztyén hívők életében. Sokszor tapasztaljuk, hogy gyengék és bizonytalanok vagyunk, de az Ő munkája által, mely növeli a hitet bennünk, megerősödünk. Az Úr Jézus Krisztust testi szemeinkkel nem láthatjuk, de a Vigasztalót elküldte hozzánk, aki mindig bátorít a mindennapi küzdelmeinkben.

Isten írott és hirdetett Igéje által a kegyelemi ajándékokat Szentlelke ereje adja. A Heidelbergi Kátéban is tanultuk, hogy a Szentlélek a hitet szívünkben az evangélium hirdetése által gerjeszti fel. Erre nemcsak pünkösdkor van szükségünk, hanem életünk minden napján is. Élünk ezzel a lehetőséggel, és ne hagyjuk, hogy a mindennapi gondjaink és bajaink elhomályosítsák lelki szemeinket.

Sok minden nyomaszt bennünket, a kísértések mindig leselkednek reánk. Ellenállni csak hittel, a Lélek erejével tudunk.

Pünkösd ígérete legyen bátorítás, és kérjük a Szentlélek erejét, hogy ne engedje csüggedni hitünket a mi Urunkban a Jézus Krisztusban, akinek legyen dicsőség mindörökké.

Áldott szép pünkösd ünnepet kívánok!

Halász Béla
püspök

Írta:
Halász Béla
püspök

HÁZI ÁHÍTAT

2021.Május

Jelmagyarázat: **R**-reggel; **E**-este

1
SZOMBAT•
JAKAB,
FÜLÖP

„Amazok annakokáért eloszolván, széjjeljártak, hirdetve az igét.” (ApCsel 8,4)

Jézus tanítványai minden üldöztetés ellenére bizonyosságot tesznek az emberek előtt. Bárhova mentek, nem feledkeztek meg küldetésükről. Fülöp még Samária városában is hirdette az Igét, ahol a zsidók és a samaritánusok között ellentét volt. A samáriai emberek meghallották és elfogadták az evangélium üzenetét. A mi feladatunk, hogy alkalmas és alkalmatlan időben is hirdessük Isten országát.

Ima: Urunk segíts, hogy mi is bizonyosságot tegyünk Rólad! Ámen.

R: ApCsel 8,1-8 E: 4 Móz 36

2
VASÁRNAP•
ZSIGMOND,
ZOÉ

„Mikor pedig látta Simon, hogy az apostolok kézzeladatik a Szent Lélek, megkínálá őket pénzzel.” (ApCsel 8,18)

Simonra, aki varázsló volt, nagy hatást tett az a tény, hogy az apostolok kézzeladattal adták át a Krisztusban hívőknek a Szentlélek ajándékát. Nem fogta fel ennek a cselekvésnek lelki értelmét. Olyan természet feletti hatalmat látott ebben, amit felhasználhat üzleti célokra. Ezért pénzt ajánlott e hatalom megszerzéséért, amelyet az apostolok egyértelműen elutasítottak. A keresztyén hívő ember soha nem bocsáthatja áruba Urunk kegyelmi ajándékait!

Ima: Mennyei Atyánk, köszönjük a tőled kapott kegyelmi ajándékokat! Ámen.

R: ApCsel 8,9-25 E: Bír 1,1-15

3
HÉTFŐ•
TÍMEA,
IRMA

„Ő pedig monda: Mi módon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem? És kéri Filepet, hogy felhágván, üljön mellé.” (ApCsel 8,31)

A kincstárnok Ézsaiás próféta jövendölését olvassa Jézusról. Alázatosan beismeri, hogy nem érti, amit olvas. Az Úr elküldi Fülöpöt, hogy elmagyarázza a próféta szavait. Az etiópiai kincstárnok hittel elfogadja az ige valóságát. Hisz a Megváltóban és megkeresztelkedik. Hitben megerősödve folytatja az útját. A megtérést mindig cselekedet követi. A megtérés megújítja az embert. Fülöp apostol e bizonyosságtevő találkozás után is tovább folytatja evangélizációs munkáját.

Ima: Urunk, vezess bennünket a megtérés ösvényén! Ámen.

R: ApCsel 8,26-40 E: Bír 1,16-36

4
KEDD•
MÓNKA,
FLÓRIÁN

„Remegve és ámulva monda: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem ? ” (ApCsel 9,6a)

Társusi Saul, a későbbi Pál apostol, a damaszkuszi úton találkozik az Úrral. Megtapasztalja, hogy Jézus nem halott, hanem feltámadt és él! Ez a drámai találkozás teljes életét megváltoztatja. Vallási meggyőződésében is nagy változás történik. Elhagyja a merev emberi tanítást, és az élő Úrnak szolgál. Mindnyájunknak szükségünk van arra, hogy találkozzunk a Megváltóval, mert ez az igaz hitnek forrása. Ő megmondja, hogy mit cselekedjünk.

Ima: Mennyei Atyánk, taníts bennünket a Te akaratodat cselekedni! Ámen.

R: ApCsel 9, 1-9 E: Bír 2,1-10

5
SZERDA•
GYÖRGYI

„És azonnal, mint egy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását, és felkelvén, megkeresztelkedék.” (ApCsel 9,18)

Anániást, az egyik damaszkuszi hívőt utasította az Úr, hogy látogassa meg Sault. A tanítvány elmondja aggodalmát az Úrnak, hiszen ez a Saul az egész keresztyén közösséget félelemben tartotta, mert mindeddig üldözte Krisztus követőit. Jézus szeretete legyőzte Anániás félelmét. Elmegy, Saulra teszi kezét, aki azonnal visszanyeri látását és megkeresztelkedik. Isten egyszerű híveit is felhasználja a szolgálatra, mint Anániás példája is bizonyítja.

Mindnyájunknak van feladatunk az Úrtól.

Ima: Küldj Urunk bennünket is a Te szolgálatodra, hogy dicsőítsük szent nevedet! Ámen.

R: ApCsel 9,10-19a E: Bír 2,11-23

6

CSÜTÖRTÖK•
IVETT,
FRIDA

„A tanítványok azért vevén őt éjjel, a kőfalon bocsáták alá, leeresztve egy kosárban.” (ApCsel 9,25)

Jézus új tanítványa elkezdte az igehirdetés szolgálatát, és máris találkozik a hitetlen emberek gyűlöletével. Most már nem ő üldözi a keresztyéneket, hanem őt üldözik Krisztusba vetett hite miatt. Saul távozása Damaszkuszból megalázó volt, mert egy kosárban leeresztve, az éj leple alatt kellett távoznia. Megtanulta, hogy az Úr szolgálói a megszégyenítést is el kell fogadják, ha ez az Úr akarata. Jeruzsálemben ment, és ott bátran hirdette az Igét. De innen is elüldözték, és újra menekülnie kellett. Akkor sem bizonytalanodott el, mert tudta, hogy az evangélium hirdetése a feladata.

Ima: Mennyei Urunk, kérünk adj nekünk kitartást, hogy teljes szívünkkel és erőnkkel Néked szolgáljunk! Ámen.

R: ApCsel 9, 19b-30 E: Bír 3, 1-6

7

PÉNTEK•
GIZELLA,
BENDEGÚZ

„És monda néki Péter: Éneás, gyógyítson meg téged a Jézus Krisztus: kellj föl, vedd meg magad az ágyadat! És azonnal felkele.” (ApCsel 9,34)

A béna Éneás gyógyulása és Tábita, egy nőtanítvány föltámasztása bizonyágtétel volt az Úr mellett. Ezek a csodák jelek voltak az ott élő gyülekezet számára, de ugyanakkor mindenki más számára is. Emberi életünkben sokszor szükségünk van arra, hogy gyenge hitünket az Úr jelekkel és csodákkal erősítse meg. A mi életünkben is vannak csodák, csak az a kérdés, hogy észrevesszük-e őket. A hitetlen ember ilyenkor ezt a véletlennek tulajdonítja. Mi tudjuk, hogy véletlen eset nincs, hanem minden Urunk tudtával történik.

Ima: Minden időben legyen meg a Te akaratod, Urunk! Ámen.

R: ApCsel 9,31-43 E: Bír 3,7-11

8

SZOMBAT•
MIHÁLY

„És ismét szózat lőn ő hozzá másodsor is: amiket az Isten megtisztított, te ne mondd tisztátalanoknak.” (ApCsel 10,15)

Kornélius egy idegen néphez tartozó katonatiszt volt, de istenfélő emberként élt az izraeliták között. Péter apostol született zsidóként élt és gondolkodott, különbséget tévén tiszta és tisztátalan között. Annak ellenére, hogy évekig Jézussal járt és hallgatta tanításait, még mindig nem értette meg, hogy Jézus Krisztus nemcsak a zsidóknak, hanem az egész világnak a Megváltója. Mi is sokszor tele vagyunk előítéletekkel, de az ige figyelmeztet bennünket arra, hogy Isten nem személyválogató.

Ima: Megváltó Istenünk, taníts minket a te rendelkezéseidre, hogy hálás szívvel szolgálhassunk. Ámen.

R: ApCsel 10,1-16 E: Bír 3,12-31

9

VASÁRNAP•
GERGELY

„Ők pedig mondának: Kornélius százados, igaz és istenfélő férfiú, ki mellett a zsidók egész népe jó bizonyágot tesz, szent angyal által megintetett, hogy hívasson téged házához, és halljon tőled valami dolgokról.” (ApCsel 10,22)

A küldöttek megérkeznek Péterhez, és elmondják, mi járatban vannak. Az apostol a látomás után megérti küldetésének lényegét. Engedelmeskedik az Úrnak, és készen áll feladata teljesítésére. Nekünk, ma élő keresztyéneknek is kötelességünk engedelmeskedni Urunk akaratának, minden körülmények között bizonyágot tenni Róla, alkalmas és alkalmatlan időben. Az engedelmes szolgálat mindig boldoggá tesz.

Ima: Köszönjük Urunk, hogy minket is kiválasztottál a Te szolgálatodra. Ámen.

R: ApCsel 10,17-23a E: Bír 4,1-16

10

HÉTFŐ•
ÁRMIN,
PÁLMA,
MIRA

„Hanem minden nemzetben kedves ő előtte, aki őt féli és igazságot cselekszik.” (ApCsel 10,35)

Kornélius és háza népe Péter által hallja az igét, megtér és megkeresztelkedik. Az Úr csodásan működik! Ma is szükség van olyan hitvalló, bátor keresztyénekre, mint amilyen Péter volt, aki magát megtagadva Krisztust hirdette. A mi időnkben is sok embertársunk, ha nem is

tudatosan, de várja, hogy megismerje az igazságot, Isten Igéjét. Az apostolok munkáját mi is kell, hogy folytassuk. Legyünk engedelmes eszközök az Úrnak kezében. Így töltsük be küldetésünket.

Ima: Mennyei Atyánk, vezess mindnyájunkat a megtérés útján! Ámen.

R: ApCsel 10,23b-48 E: Bír 4,17-24

11
KEDD•
FERENC

„Mikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vetekedének ő vele a zsidóságból valók, Mondván: Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.”

(ApCsel 11,2-3)

Péter apostol visszatért Jeruzsálembe, és ott a többi tanítvány felelősségre vonta, hogy pogányokkal ült egy asztalnál. Péter, hogy magatartását védje, elmesélte mi történt vele. Mikor a többiek meghallgatták Pétert, felismerték Isten akaratát. Mi is sokszor nem értjük meg egymást, még a gyülekezetben is. Hajlamosak vagyunk ítélkezni anélkül, hogy egymást meghallgatnánk. Ez a bibliai történet arra tanít, hogy elsősorban Istenre hallgassunk, de ugyanakkor egymásra is figyeljünk.

Ima: Urunk, taníts minket türelemre és békességre! Ámen.

R: ApCsel 11,1-18 E: Bír 5

12
SZERDA•
PONGRÁC,
GYÖNGY

„És az Úrnak keze vala velök, és nagy sokaság tére meg az Úrhoz, hívővé lévén.”

(ApCsel 11,21)

Az apostolok mellett Jézusnak sok más tanítványa is szorgalmasan hirdette az igét, zsidóknak és pogányoknak egyaránt. Ennek a nagy munkának meg is lett a gyümölcse, hiszen sokan tértek meg és fogadták el Krisztust megváltójuknak. Az evangélium terjedése elsősorban nem az emberi megfeszített munka eredménye, hanem a Szentlélek gazdag erejének áradása, amely jellemezte a tanítványok tevékenységét. Sokszor úgy tűnik, hogy ma ez lehetetlen, de ne felejtsük el, hogy ami az embernek lehetetlen, Istennek lehetséges.

Ima: Kérünk Urunk, adj buzgó szívet mindnyájunknak, hogy Téged szolgáljunk. Áldunk és magasztalunk ezért! Ámen.

R: ApCsel 11,19-26 E: Bír 6,1-10

13
CSÜTÖRTÖK•
A MENNYBE-
MENETEL
ÜNNEPE•
SZERVÁC,
IMOLA

„A tanítványok pedig elhatározták, hogy a szerint, amint kinek-kinek módjában áll, küldenek valamit segítségül a Júdeában lakozó atyafiaknak.” (ApCsel 11,29)

Az adakozás, a segélynyújtás fontos része keresztyén életünknek. A hívő ember igyekszik segíteni mindenkin, a tőle távol levőn is, de elsősorban istenfélő testvéreire. Az Ige terjesztése nemcsak abból áll, hogy hirdetjük az evangéliumot, hanem mindennapi cselekedeteinkkel is bizonyosságot kell tennünk a mi Urunkról, a Jézus Krisztusról. Igazi istentiszteletünkhöz hozzátartoznak a jó cselekedetek és az adakozás. Urunk mennybemenetelére emlékezve is igyekezzünk az Ő dicsőségére szolgálni.

Ima: Urunk, tekints le ránk a mennyekből és segíts, hogy a jót cselekedjük. Ámen.

R: ApCsel 11,27-30 E: Bír 6,11-24

14
PÉNTEK•
BONIFÁC

„Péter azért őrizteték a fogságban, a gyülekezet pedig szüntelen könyörög vala az Istennek ő érte.” (ApCsel 12,5)

A jeruzsálemi gyülekezet szüntelen imádkozik a börtönben lévő Péterért, különösképpen azért, mert Jakab apostol megölése fájdalmasan érintette a hívők közösségét. A későbbi események bizonyítják, hogy ez a buzgó, kitartó imádság erősebb volt Heródes király hatalmánál. Az istenfélő ember számára a rendszeres imádkozás mindennapi életének a része. Isten mindig meghallgat bennünket, ha tiszta szívvel fordulunk hozzá.

Ima: Úr Jézus, taníts minket imádkozni, hogy soha ne feledkezzünk meg Rólad! Ámen.

R: ApCsel 12,1-5 E: Bír 6,25-32

- 15
SZOMBAT•
ZSÓFIA,
SZONJA
- „Azok pedig mondának néki: Elment az eszed. Ő azonban erősíté, hogy úgy van. Azok pedig mondának: Az ő angyala az.” (ApCsel 12,15)**
Az imádkozó tanítványok nem akarták elhinni, hogy Isten meghallgatta imádságaikat. A szolgálóleány hozta nekik a hírt, hogy Péter az ajtó előtt áll és zörget. A hírt hallva, a tanítványok kételkedtek. Mi hogyan imádkozunk? Hiszünk-e abban, hogy az Úrnak hatalmában van teljesíteni kérésünket? Sokszor felületesek vagyunk, és nem teljes hittel fohászkodunk. Mai igénk arra tanít bennünket, hogy mennyei Urunk meghallgat és segítségünkre siet. Ne legyünk kishitűek.
Ima: Köszönjük Urunk, hogy meghallgatod könyörgéseinket! Ámen.
R: ApCsel 12,6-19 E: Bír 6,33-40
- 16
VASÁRNAP•
MÓZES,
BOTOND
- „És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget, és a férgektől megemésztetvén, meghala.” (ApCsel 12,23)**
Heródes király szörnyű halállal hal meg, mert olyan súlyos bűnbe esett, hogy istennek gondolta magát. Egyedül az egy igaz élő Istené a dicsőség! Az ember bármilyen nagy és hatalmas tisztséget tölt be, akkor sem szabad Isten helyébe képzelnie magát. Nemcsak Heródes korában volt ez kísértés, ma is jelen van az ilyen csábítás. Nem mi emberek mondjuk meg, hogy mi a jó és mi a rossz, ez egyedül Isten hatalmában van. A felelős keresztyén élet ezt alázattal elfogadja. Isten Igéjéből tudhatjuk meg kicsoda Isten, és ki vagyok én, az ember.
Ima: Szabadíts meg Urunk a kísértéstől! Ámen.
ApCsel 12,20-25 E: Bír 7,1-8
- 17
HÉTFŐ•
PASZKÁL
- „Akkor a tisztartó, mikor látta a történt dolgot, hűn, elálmélkodván az Úrnak tudományán.” (ApCsel 13,12)**
Pál apostol Barnabással elindul első missziói útjára. Elbocsátásuk előtt az antiókhiai közösség böjttől, imádkozik és áldást ad rájuk. Útjuk során hirdették az evangéliumot nemcsak a zsidóknak, hanem más nép fiainak is. Egy magas rangú római tisztségviselőre nagy benyomást tett Isten büntetése, ami a hamis prófétát érte, mert az Úr igazságát támadta. De még nagyobb hatással volt rá Pál és Barnabás evangéliumi tanítása. Igaz követője lett Jézus Krisztusnak. Nekünk, mai keresztyéneknek is feladatunk, hogy részt vegyünk a misszióban.
Ima: Imádkozunk a Te Igédnek terjedéséért az egész világban. Ámen.
R: ApCsel 13,1-12 E: Bír 7,9-14
- 18
KEDD•
ERIK,
ALEXANDRA
- „Pál azért felkelvén és kezével intvén, monda: Izráelnek férfiai, és ti, kik félitek az Istent, halljátok meg.” (ApCsel 13,16)**
Pál egyetlenegy alkalmat sem hagyott ki, hogy hirdesse az evangéliumot. Így tett a helyi zsinagógában is. Az apostol a beszédét a választott nép történetének rövid összefoglalójával kezdi. Isten kiválasztó kegyelmét, gondviselő szeretetét, bűnt megítélő igazságát fogalmazza meg. A Szentírás ószövetségi része is az üdvtörténethez tartozik, hiszen előremutat a Megváltóra, Jézus Krisztusra. Ha Jézusról teszünk bizonyosságot, nincs alkalmas vagy alkalmatlan hely, mert mindenütt és mindig az Urat kell, hogy szolgáljuk.
Ima: Urunk, tégy alkalmassá bennünket az evangélium hirdetésére. Ámen.
R: ApCsel 13,13-22 E: Bír 7,15-25
- 19
SZERDA•
IVÓ,
MILÁN
- „És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az ő fiainknak feltámasztván Jézust.” (ApCsel 13,32)**
Az apostol kijelenti, hogy az Ószövetségben lévő próféciák és Dávid királynak ígért áldások Jézusban Krisztusban teljesedtek be. Az ígéret, amelyet mi keresztyének kaptunk és kapunk, az előttünk lévő nemzedékeknek is elhangzott. Istennek üdvözítő kegyelme évezredekken át hatott és hat minden időben. Amiképpen Jézus feltámadt, azonképpen mi is feltámadunk, ha hiszünk az üdvözítő Jézus Krisztusban. Isten hatalmában és cselekedeteiben kell bízunk, aki hív és vár bennünket.
Ima: Hatalmas Atyánk, köszönjük üdvözítő és szabadító kegyelmedet! Ámen.
R: ApCsel 13,23-37 E: Bír 8,1-12

20
CSÜTÖRTÖK•
BERNÁT,
FELICIA

„Mert így parancsolta nekünk az Úr: Rendeltelek téged világossággul a pogányoknak, hogy légy üdvösségükre a földnek széléig.” (ApCsel 13,47)

Az apostolok az Igét mindenkinek egyformán hirdették, a hallgatóságnak alkalma volt a tanításban részesülni. A zsidók, akik ismerték az igaz vallást és a törvényeket, az ószövetségi írásokat, emberileg nézve jobban meg kellett volna értsék Pál és Barnabás tanítását. Mégis ennek az ellenkezője történik, és szembefordulnak az apostolokkal. Ugyanakkor a pogányok befogadják az evangéliumot. Ma is sokszor előfordul, hogy keresztyén családban felnövő egyének letérnek a hitnek útjáról, és elhagyják a gyülekezeti közösséget. Viszont van, hogy kívülálló hallják az Igét, megtérnek, és csatlakoznak a gyülekezethez.

Ima: Imádkozunk Urunk, hogy gyülekezeteinkben legyen békesség és szeretet, hogy Igéd terjedjen! Ámen.

R: ApCsel 13,38-52 E: Bír 8,13-23

21
PÉNTEK•
KONSTANTIN

„És ott prédikálják vala az evangéliumot.” (ApCsel 14,7)

Az apostolokat missziói útjuk során többször üldözték is. Ilyenkor menekülniük kellett. Ők mentek tovább városról városra és hirdették Jézus Krisztus evangéliumát. Minden nehézség ellenére nem adták fel küldetésüket. Mi ma itt nem szenvedünk üldöztetésben, vajon miért feledkezünk meg a legfontosabb dologról? Talán a kényelmes élet tesz érzéketlenné? Gondoljunk azokra a hittestvéreinkre, akiket ma is üldöznek, és mégsem tagadják meg hitüket, hanem hűségesen követik az Úr Jézus Krisztust.

Ima: Mennyei Atyánk, áldd meg üldözött testvéreink életét, minket pedig segíts az értük való kitartó imádkozásban. Ámen.

R: ApCsel 14,1-7 E: Bír 8,24-35

22
SZOMBAT•
JÚLIA,
RITA,
BOÁZ

„Monda nagy fennszóval: Állj fel lábaidra egyenesen! És felszökött és járt.” (ApCsel 14,10)

Az Úr csodát tesz Pál apostol által. A sokaságnak az evangélium meghallása újdonság volt, és félreértették a csodatetteit, mert áldozni akartak Pálnak és Barnabásnak. Ekkor az apostolok kiáltva mondták: „Férfiak, miért művelitek ezeket? Mi is hozzátok hasonló természetű emberek vagyunk,”(15) és arra szólították föl őket, hogy az élő Istenhez térjenek meg. Óvakodnunk kell attól, ha csodákat láttunk, hogy azokat embereknek tulajdonítsuk, még akkor is, ha Isten szolgálja által történnek.

Ima: Mindenható Istenünk, hálát adunk azért, hogy Te ma is teszel csodákat. Ámen.

R: ApCsel 14,8-20 E: Bír 9,1-6

23
PÜNKÖSD-
VASÁRNAP•
A MAGYAR
REFORMÁTUS
EGYSÉG
NAPJA
DEZSŐ

„Erősítve a tanítványok lelkét, intvén, hogy maradjanak meg a hitben, és hogy sok háborúságon által kell nekünk az Isten országába bemennünk.” (ApCsel 14,22)

Pünkösöd napján arra emlékezünk, hogy az Úr kiárasztotta Lelkét tanítványaira. A tanítványok megerősödve elindultak és hirdették az Igét mindenkinek. Sokan megtértek és keresztyénné lettek. Az újonnan megtérteket nem hagyták magukra, hanem lelkigondozásban részesítették őket, előljárókat is választva a gyülekezetekben, hogy egymás hite által erősödjének tovább a hitben. Pünkösöd azt is üzeni, hogy az Úr Szentlelke által mindig velünk van, és a mi lelkünket is erősíti.

Ima: Urunk, áraszd reánk Szentlelkeidet, hogy teljesebben és buzgóbban szolgáljuk szent nevedet! Ámen.

R: ApCsel 14,21-28 E: Bír 9,7-21

24
PÜNKÖSD-
HÉTFŐ-
ESZTER,
ELIZA

„Mikor pedig megérkeztek Jeruzsálembe, a gyülekezet és az apostolok és a vének fogadják őket, és ők elbeszélék, mily nagy dolgokat cselekedék az Isten ő velök.” (ApCsel 15,4)

Pál és Barnabás visszatértek Antiókhiaába, ahonnan kibocsátást kaptak az evangélium hirdetésére. Nézeteltérés történt a közösségben, mert a megtért zsidók tovább is ragaszkodtak a régi törvényekhez, és ezt másoktól is elvárták. Ezzel ellentmondtak a Jézus Krisztusban nyert szabadságnak. Mivel nem tudtak megegyezni, Pált és Barnabást néhány testvérrel elküldik Jeruzsálembe, hogy ott tanácskozzanak a többi apostollal és a vénekkel. Óvakodnunk kell attól, hogy keresztyén hitünket emberi törvények és hagyományok határozzák meg. Isten szavára kell hallgatnunk és nem emberi bölcselkedésekre, amelyek eltávolíthatnak az igaz hittől.

Ima: Édesatyánk, add, hogy Igédnek ne csak hallgatói, hanem megtartói is legyünk a te Szentlelked által. Ámen.

R: ApCsel 15, 1-5 E: Bír 9,22-49

25
KEDD-
ORBÁN

„És a szíveket ismerő Isten bizonysgot tett mellettünk, mert adta nekik a Szent Lelek, miként nekünk is.” (ApCsel 15,8)

Péter apostol maga is zsidó származású volt, mégsem támogatta azokat a törekvéseket, amelyek mellett kiálltak a volt farizeusok, akik keresztyénné lettek. Emlékeztette hallgatóit, hogy a megtért pogányok ugyanúgy kapták a Szentlélek ajándékát, amiképpen a megtért zsidók is. Isten nem személyválogató, az Ő szeretete kiterjed az egész emberiségre. Ez a szeretetet sokszor nem tudjuk megérteni. Ez a szeretet a világ Megváltójában, a Jézus Krisztusban lett teljessé.

Ima: Hatalmas Istenünk, köszönjük mérhetetlen szeretetedet, melyet Szent Fiadban adtál nekünk! Ámen.

R: ApCsel 15,6-11 E: Bír 9,50-57

26
SZERDA-
FÜLÖP,
EVELIN

„Simeon elbeszélé, mimódon gondoskodott először az Isten, hogy a pogányok közül vegyen népet az ő nevének.” (ApCsel 15,14)

Az apostolok a jeruzsálemi gyülekezet és a vezetők között bizonysgot tettek arról, hogy Isten mennyi csodát tett a pogányok között óáltaluk, ezzel is bizonyítva, hogy Isten mindenkihez egyformán szól, nincsenek kiváltságosok, habár némelyek ezt próbálták erősíteni. Ebből a történetből látjuk, hogy már az első keresztyének között is voltak viták. Annak ellenére, hogy mi a régi idóket példamutatónak szeretjük felidézni, igenis voltak feszültségek, melyeket tanácskozás által az Úr segítségével meg tudtak oldani. Mindig a szeretet parancsának kell engedelmeskednünk!

Ima: Istenünk, taníts minket elfogadni a Te békességedet és a Te szeretetedet! Ámen.

R: ApCsel 15,12-21 E: Bír 10,1-5

27
CSÜTÖRTÖK-
HELLA

„Tetszék nekünk, miután egyértelemre jutottunk, hogy férfiakat válasszunk ki és küldjük ti hozzátok a mi szereteteinkkel, Barnabással és Pállal.” (ApCsel 15,25)

A jeruzsálemi gyülekezeti és apostoli gyűlés után egyetértésre jutottak, egyhangúlag tanítványokat választottak, és levél kíséretében küldték őket Antiókhiaába, hogy ott tisztázzák és rendezzék a felmerült hitvitát. A levél lényege, hogy azok, akik követelték a nem zsidó származású Krisztust követő hívóktól a körülmetélkedést, nem kaptak felhatalmazást a jeruzsálemi anyagyülekezettől a tanításra, hogy továbbra is követeljék a zsidó előírásokat. Krisztus törvénye felszabadította követőit. Ezért Őbenne szabadon tudunk élni és szolgálni.

Ima: Köszönjük Istenünk, hogy a Te békességeddel áldod meg közösségeinket! Ámen.

R: ApCsel 15,22-35 E: Bír 10,6-18

28
PÉNTEK•
EMIL,
CSANÁD

„Pál azonban azt tartá méltónak, hogy aki elszakadt tőlük Pamfiliától fogva, és nem ment velük a munkára, ne vegyék maguk mellé azt.” (ApCsel 15,38)

Pál és Barnabás el akar indulni, hogy újra meglátogassák a gyülekezeteket, ahol hirdették az evangéliumot. Az Úrnak e két tiszteletre méltó szolgája között azonban vita támadt. Barnabás azt akarta, hogy Márkot is vigyék magukkal, de Pál ezt ellenezte. Felmerül a kérdés, kinek volt igaza? Mindketten hibásak voltak, mert nem voltak hajlandóak engedni. Elváltak egymástól, külön folytatták útjukat. De mindketten továbbra is az evangéliumot hirdették. Emberi kapcsolatainkat sokszor megronthatja egy mellékes kérdés körül támadt vita. Ezért igyekezzünk mindenki iránt megértőek lenni.

Ima: Mennyei Atyánk, kérünk, adj nekünk olyan hitet, hogy meg tudjunk bocsátani az ellenünk vétkezőknek! Ámen.

ApCsel 15,36-41 E: Bír 11,1-11

29
SZOMBAT•
MAGDOLNA

„Juta pedig Derbébe és Listrába: És ímé vala ott egy Timótheus nevű tanítvány, egy hívő zsidó asszonynak, de görög atyának fia.” (ApCsel 16,1)

Pál apostol útja során megismerkedik Timótheussal, akit magával akar vinni. Előtte azonban körülmetélte őt a zsidó szokás szerint. Vajon miért tette, mikor előbb arról olvasunk, hogy Pál és a többi tanítvány sem tartotta fontosnak ezt? Itt nem olvasunk arról, hogy ez lényegi kérdés lenne, mert Jézus ilyen parancsot nem hagyott tanítványaira. Hogy Pál elkerülje a fölösleges vitát a zsidókkal, ezért megtette. Ez nem üdvösség kérdése, hiszen nincs tiltva az Újszövetség népének. Nekünk is kell engedni olyan kérdésekben, amely nem sérti keresztyén tanításunkat.

Ima: Urunk, óvj bennünket a fölösleges botránkozásoktól, ami gyengítené hitünket. Ámen.

R: ApCsel 16,1-5 E: Bír 11,12-28

30
A SZENT-
HÁROMSÁG
VASÁRNAPJA•
JANKA,
ZSANETT,
NÁNDOR

„Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekeznék elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívtott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliumot.” (ApCsel 16,10)

Pál apostol a látomás után munkatársaival elindul Macedóniába, hogy ott hirdessék az igét. Nem ők választották ezt az utat, hanem Isten Lelkének engedelmessé váltak. Nekünk is fontos, hogy döntéseinkben jelen legyen az Úr akarata. A mi Gondviselőnk mindig tudja, hogy mi az, ami szükséges nekünk. Ha Őreá figyelünk, akkor nem tévedünk el. A hívő számára az jelent biztonságot, ha életét Isten szerint éli. Igazi sikereket Néki engedelmessé válva tudunk elérni. Ne engedjük, hogy kizárólag érzelmeink vezéreljenek bennünket.

Ima: Mennyei Atyánk, vezérelj bennünket minden jónak is igaznak ismeretére és cselekvésére. Ámen.

ApCsel 16,6-10 E: Bír 11,29-40

31
HÉTFŐ•
ANGÉLA,
PETRONELLA

„Azok pedig mondának: Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és idvezülsz mind te, mind a te házadnépe!” (ApCsel 16,31)

Mit cselekedjem, hogy üdvözüljek? Ez a nagy kérdés, amely foglalkoztatja a megtért keresztyén embert. Nagy kérdés ez, mert a hívő ember szeretne Istennek tetsző életet élni. Református egyházunk a Biblia alapján világosan tanítja, hogy nem cselekedetek által igazulunk meg, hanem kegyelemből, hit által. A hívő lélek igyekszik hálából a jót cselekedni, hogy az Isten dicsőségét és embertársa javát szolgálja. Minden esetben elsődleges az engedelmes hit a Megváltóban, a Jézus Krisztusban.

Ima: Urunk, vezérelj bennünket a megtérés útján! Ámen.

R: ApCsel 16,11-40 E: Bír 12

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

TORONTÁLVÁSÁSRHELY

Konfirmáció Torontálvásárhelyen 2021 húsvétján

Beszédes Mária
lelkipásztor

„Békesség néktek!”

Húsvét vasárnap délután kivételesen konfirmációs istentiszteletet tartottunk – bepótolva ezzel azt, ami tavaly pünkösdkor a járvány miatt elmaradt. Gyülekezetünkben kétéves felkészülés után tesznek fogadalmat a fiatalok, az első év végén van a vizsga, a második év végén pedig a fogadalomtétel.

Április 4-én konfirmációs vizsgát tett:

Balassa Noémi, Balogi Blanka, Gulyás Blanka, Jóvér Mihály, Kovács Laura, Lovrity Anita, Soós Andrea, Szilágyi Krisztián, Szolnoki Adrián, Szűcs Lára és Tót Márta. Terveink szerint ők idén pünkösdkor fognak konfirmálni.

Akik pedig idén húsvétkor váltak a gyülekezet úrvacsorázó tagjaivá:

Búza Gyula, Csende Elena, Fábíán Ferenc, Győri Leonárd, Győri Livia, Kiss Szabina, Máté Aranka, Máté Norbert, Sike Adrián, Szabó Teodor és Szolnoki Ervin.

Ezen az ünnepi istentiszteleten az igehirdetés alapigéje a János 20, 19-23 volt, amikor Jézus a zárt ajtók mögött

megjelent a tanítványoknak és többszörösen megajándékozta őket: önmagával, a békességével, küldetéssel és Szentlelkével. Ezeket ő ma is adja nekünk is, frissen vagy régebben konfirmáltaknak, és mindazoknak, akik kéri tőle és készek elfogadni az ő ajándékait. Hála legyen érte!

A fényképeket Jaroslav Mlinarček készítette

HERTELENDYFALVA

IN MEMORIAM

Írta és fényképezte:
Martinek Imre újságíró

KEMÉNY JÓZSEF

(1943. április 2. – 2021. április 6.)

„maroknyi székely, porlik, mint a szikla...”

Csendes belenyugvással hunyt el életének 78. esztendejében. A mester, kinek távozásával újra szegényebb lett az egyébként is egyre csak morzsolódó végvári közösségünk. Míg élt, maradandót alkotott. Nemcsak sziklaszilárd és követendő példát mutató jellemével, de a hagyományőrzés terén végzett szerteágazó tevékenységeivel is. Mert ha mégoly véges is az emberi emlékezet, Józsi bácsi citerajátéka és énekhangja, továbbá rangos díjak és elismerések garmadával nyilvánosan is elismert, saját kezűleg elkészített székely varrottasai nélkül...Presbiter, kórustag, a helyi Tamási Áron Székely-Magyar Művelődési Egyesület oszlopos tagja. Volt. Az ember, akitől a legcudarabb idők közepette sem pártolt el a derű, s a bizakodás. Legalábbis így vélekszünk rá.

Nyugodjék békében.

PACSÉR

30 éves évforduló

„Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.”
(Példabeszédek 11,25)

Írta: Csányi Erzsébet
lelkipásztor

Tavaly 30 éve volt már, hogy Pacséron a csigatészta készítő asszonyok, elkezdtek készíteni gyülekezetünkben a csigatésztát. Azóta minden hétfőn, rendszeresen összegyűlnek az asszonyok, hogy ilyen módon is az értékesített csigatészta bevételével is segítsék a gyülekezetben folyó szolgálatokat. Jó néhány éve már, hogy pünkösdi hétfőn – együtt készítik el az ebédet, mely egy hálaadás és közösség-építő közös ünnep a számukra.

Tavaly március óta, amióta tart a koronavírus járvány, az állami intézkedésekkel összhangban, szünetel a csigatészta készítése. A hagyományossá vált pünkösdi hétfői közös ünneplés is elmaradt tavaly emiatt, pedig egy szép kerek évforduló lett volna megünnepeelve.

De ettől függetlenül emlékezünk. Emlékezünk arra a sok áldozatkész szolgálatra, amit asszonytestvéreink végeztek. Néha az ember a sok-sok feladat és tennivaló között elfelejt megállni... Megállni, és hátratekinteni: a megtett út áldásaira. Pedig nagy szükség van rá, mert hálára indít bennünket. Ha sorra vesszük azt a sok jót, áldást és szépet, amit megélhettünk, öröm tölti el szívünket és köszönet fakad fel szívünkéből: milyen jó, hogy ilyen szerető Istenünk van és mennyi sok jó dolognak a megtapasztalói lehettünk!

Legyen ez a 30 éves évforduló most egy ilyen visszatekintés.

Szeretném megköszönni mindenkinek hűséges, kitartó szolgálatát, segítségét, helytállását!

Mivel a járványhelyzet miatt, a nyári tábort sem tudtuk tavaly megtartani, ezért a táborra jóváhagyott pályázati támogatást módosítani kellett. Választani lehetett: vagy visszautaljuk, vagy kérelmezzük más célra. Egy javaslatom – ötletem támadt: egy összefoglaló könyv készüljön a 30 éves csigatészta-készítésről, mely egyben hagyomány-ápolás is. Elfogadták a javaslatot. Többünknek hónapokon át tartó kitartó munkája gyümölcseként elkészült a könyv. Komáromi Gizella, Komáromi Dóra és Csányi Ágnes sokat segítettek. Ez a könyv a köszönetnyilvánítás mellett egy segítség kíván lenni az emlékezésben. Sok-sok örömteli pillanatot, eseményt éltünk át együtt, ez idő alatt. Vannak fájó emlékeink is. Vannak, akik már nincsenek közöttünk, de őket se feledjük el, mert életük, hűséges szolgálatuk követendő jó példaként kell, hogy előttünk álljon!

Sorra néztem az évkönyveket, a fényképeket, s tudják mi ragadott meg több fényképen is? Az asszonyok, a szolgálattevők mosolya! Milyen örömmel, vidáman vannak együtt, ahogy segítenek, vagy sütnek-főznek... A Példabeszédek könyvéből jutott eszembe egy igever: „Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül.” (11,25) Akinek a szíve tele van szeretettel és örömmel, az tudja ezt „ragyogva” tovább adni! Az ilyen embert a szíve arra indítja, hogy mozduljon meg a keze is és segítsen ott, ahol tud. Az ilyen ember cselekedeteit a jószág vezérli. Örömmel tölti el, hogy hasznos lehet mások számára – „másokat felüdíthet”, s eközben ő maga is boldog – „felüdül”.

A csigatészta-készítés egyfajta bel-misszió, hiszen a közösen eltöltött idő alkalmas arra, hogy egymással beszélgessenek az asszonyok örömeinkről és nehézségeinkről. De volt időszak, amikor a bázeli külmisszió céljára is éveken át sok csigatésztát küldtünk. A csigatészta nagyszerű ajándék is! Sok külföldi vendég megfordult gyülekezetünkben és jól ismerik már ezt a finom levestésztát, s örömmel fogadják el ajándékként is. Hollandiai ismerőseink mesélték, hogy amikor Bazelban megvásárolták a csigatésztát és nem tudták még, hogy mi a hagyománya és jelentősége ennek a tésztának, addig bizony volt, aki belefőzte a paradicsomlevesbe, de olyan is volt, aki kávé mellé fogyasztotta, ropogtatta keksz helyett...

Asszonyaink arra is törekedtek, hogy a csigatészta készítésének a hagyományát továbbadják, ismertessék a fiatalabb nemzedéknek is. Többször voltak nálunk iskolás gyermekek, de volt, hogy felnőttekkel ismertették a csigatészta készítésének fortélyait.

A nyári táborokban sem hiányozhatott a vasárnapi ünnepi levesből a csigatészta. De az egész heti tábor leveseihez is külön összejövetelek alkalmával készítették többféle házi levestésztát is, amely alkalmakra egy-egy szülő is szívesen csatlakozott.

Sok egyházi ünnep alkalmával is ott volt az ünnepi megterített asztalon a csigatészta leves. S persze a desszert sem maradt el sosem. Hálásak lehetünk a sok önkéntes sütemény-adományért is!

Gyakori téma a csigatészta készítés közben a sütés – főzés.

Megkértem az asszonyokat, hogy aki úgy érzi, egy-egy kedvenc receptjét ossza meg velünk, és készítse el süteményét, hogy közkinccsé tehesük és segítség legyen, ötletet adjon egy-egy „szeretetvendégségre”. Ha nem is a nagy közösség számára, de kicsiny családi ünnepi alkalmakra is segítség lehet. Ezeket a recepteket kiegészítettük, bővítettük a táborigi közkedvelt „sütni-valókkal”. Készítsék el gyermekeiknek, unokáiknak, s emlékezzünk-emlékezzenek együtt a nyári táborokra.

Hálatalattal szívvel álljunk meg „ennél a határkőnél”, ennél a 30 éves évfordulónál. Elmúlt 30 év. De én úgy érzem, hogy sokkal helyesebb azt mondanunk, hogy eltelt 30 év! Sok-sok áldással gazdagított szolgálat által másokat, s e szeretet-szolgálatok közben mi is sok-sok lelki kinccsel lettünk gazdagabbak. Az idő múlását jelzi a naptár és jelzi az óra is. A 30 éves évfordulóra az asszonyok vásároltak egy szép házi áldásos órát. S milyen jó, hogy rögtön év elején megrendeltük, s nem vártuk meg vele pünkösdi ünnepét. Így legalább egy darabig láthatták és gyönyörködhetnek benne. Az üzenete jól ismert, hiszen sokan kaptunk ilyen képeslapot, vagy faliképet, esetleg festett tányért is. Mert valóban biztató és bátorító üzenete van.

Ennek az üzenetével kívánom mindenki életére Isten gazdag áldását!

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2021. május 16 - án közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

A Szerbiai Református Keresztyén Egyház honlapja: www.reformatusok.rs

Komáromi Gizella,
presbíter

A csigatészta dicsérete

A csigatészta-készítés 30 éve a pacséri református egyházközségben címmel jelent meg könyv Pacséron a Bethlen Gábor Alap és a helybeli református egyház támogatásával, az újvidéki Forum nyomda gondozásában.

A csigatészta-készítésnek igen nagy hagyománya van a faluban, szinte nem is múlhat el egy-egy ünnepi ebéd, lakodalom, egyházi ebéd nélküle. A mutatós levesbetétet már harminc éve a református egyházban szervezeten is készítik az asszonyok. Hétfő délutánként jönnek össze az imateremben (a koronavírus-járvány ideje alatt szünetel ez a tevékenység), ahol több órán át készül a csigatészta. Az alkotás öröme és a hagyomány továbbadása mellett az asszonyok némi jövedelemre is szert tehetnek, amit mindig jótékony célra fordítottak.

A könyvet, melynek szerkesztői Csányi Erzsébet lelkipásztor és Komáromi Gizella, ma délelőtt, istentisztelet keretén belül mutatták be. Mint dr. Csete Szemesi István nyugalmazott püspök, a könyv recenzense kiemelte, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház Országos történetében hiánypótló kiadványról van szó.

A kiadvány azon túl, hogy beszámol a csigatészta-készítés 30 esztendejéről, elkalauzol bennünket azokba a református egyházakba is, ahol ugyancsak szervezeten készül ez a fajta tészta: Bácsfeketehegyre, Pirostra, Magyarittabéra, Nagybecskerekre, Torontálvásárhelyre és Újvidékre. Két tanulmányt is tartalmaz, melynek szerzői dr. Papp Árpád, valamint Csányi Dorottya és Nagy Bella. Azokról a nagyobb egyházi eseményekről, látogatásokról is szólnak, amelyek valamilyen módon kapcsolódnak ehhez a tevékenységhez. Vagy úgy, hogy a látogatók ajándékba kaptak ebből a levesbetétből, vagy pedig az ünnepi levesbe került belőle. Beszámoló olvasható többek között a kopjafa-koszorúzásokról, a református gyülekezetek Kárpát-medencei találkozójáról, a gyermek- és ifjúsági táborokról, a kisújszállási testvértelepülés gyermekeinek és nevelőinek látogatásáról. Csemegeként recepteket is tartalmaz a kiadvány: a táborokban készült, gyermekek által kedvelt sütemények receptjeit, valamint a csigás asszonyok kedvenc receptjeit. Mellékletként a Pacsér TV két kisfilmjét tartalmazó DVD-t is megtalálhatják a könyvben: az egyik a csigatészta-készítésről, a másik pedig a Kárpát-medencei református testvérgyülekezetek találkozójáról szól.

Mint a lelkész elmondta, a könyvbörítóra egy csigatészta-készítő borda került három képpel, utalva a Szentháromságra és a 30 éves évfordulóra is. Az istentiszteleten jelen volt Rózsa Imre fafaragó is, aki számos bordát készített a csigatészta pedréséhez, és a templomkertben található kopjafa is az ő keze munkáját dicséri. A fényképekkel gazdagon illusztrált könyv tördelője Komáromi Dóra, a képek szerkesztésében pedig Csányi Ágnes is részt vett.

Mint az előszóban áll: „A könyv mindenféleképpen kordokumentum. A múlté, a jelené. Nekünk és utódainknak. Kép a jövőnek, egy összetartó, szorgalmas kis közösség mindennapjairól és református ünnepei egy részéről.” Az istentiszteleten a lelkész egy-egy könyvvel ajándékozta meg a csigatészta-készítőket, a presbítereket és jelenlévőket.

(Forrás: Vajdaság Ma)

GONDOLATÉBRESZTŐ

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

“Ahol az Úrnak Lelke, ott a szabadság.” (II. Kor. 3:17)

A mi írott, magyar nyelvű irodalmunk első fennmaradt emléke egy Istenhez intézett kiáltás, az ÓmagyPünkösd még a hívő keresztény emberek előtt is nehezen megközelíthető, nehezen érthető ünnep, mert ebben a hittitokban az Isten közvetlenül mutatja meg önmagát, ahogyan Berzsenyi fogalmazza: „*Isten! Kit a bölcs lángesze fel nem ér; / Csak titkon érző lelke óhajtva sejt: / Léted világít, mint az égő / Nap, de szemünk bele nem tekinthet.*” Szemünk a Napba bele nem tekinthet, csak érezhetjük éltető fényét, melegét.

A Szentlélek ünnepe tulajdonképpen az élet ünnepe, mert a „pünkösd azt bizonyítja, hogy Istennek a lelke mindenütt jelenvaló, titokzatos munkás, akiről tényei beszélnek, akiről minden beszél”. Minden évben ránk köszönt ez az ünnep, hogy újra és újra megszólítson mindenkit egyenként, személy szerint és közösségként is. Én úgy gondolom, a Szentlélek által nyert legnagyobb ajándék a hit lehet. Nem a mindennapi, amolyan „elhiszem, nem hiszem” hitre gondolok, hanem olyan hitre, amely lelki elmélyülések és sokszori kérések után mintegy fizikai valóságában érzékeli az élet minden rezdülésén Isten jelenlétét. Ady ezt így mutatja meg számunkra: „*Mikor elhagytak, / Mikor a lelkem roskadozva vittem, / Csöndesen és váratlanul / Átölelt az Isten. // Nem harsonával, / Hanem jött néma, igaz öleléssel, / Nem jött szép, tüzes nappal / De háborús éjjel.*” Pünkösd ezt az ölelést ígéri, nyújtja nekünk. Ebből nyerhetünk hitet, bátorságot, mint ahogyan bátorságot nyertek az apostolok is, hogy minden veszély, fenyegettség ellenére Jézust hirdessék.

Szükséges-e számunkra ez a bátorság ma, a mindennapokban? A válasz egyértelműen igen. Mégpedig azért, mert a világ körülöttünk a szabályok megkerüléséből, mások megrövidítéséből, megbotránkoztatásából, az erkölcsi rend felforgatásából, a legalapvetőbb emberi és isteni igazságok tagadásából áll. Tagadja az Istent, a férfi és nő kapcsolatán alapuló családot, a nemzetet. Bátorság ma nemet mondani minderre, bátorság ma megvallani hitünket!

S hirdethetjük-e mi, egyszerű halandók ezzel a bátorsággal Jézust a világnak? Azt hiszem, igen. Jézus megmutatta nekünk, hogyan kellene élnünk. Azt is megmutatta, hogy nem lehetünk megalkuvók. Jézus nem azt mérlegelte, hogyan lehetne kiegyezni a kufárokkal a templomban, hanem egyszerűen kizavarta őket onnan. Ehhez a meg nem alkuváshoz van szükségünk a hitből merített bátorságra és pünkösd reményt jelent számunkra, hogy ha kérjük, minket is megtalál Isten ölelése, a bátorság és az ebben a hitben és bátorságban nyugvó szabadság is.

Bátorságra szükségünk lesz a mindennapokban azért is, mert mára a kereszténység egyike a legüldözöttebb vallásoknak szerte a világon. Az üldözés – akár szeretnénk mi ezt látni, tudomásul venni, akár nem – Európába is betette a lábát. Európa nyugati felén már vannak kirabolt, lerombolt, lángoló templomok. Európa nyugati felében már vannak olyan hívek, akik életükkel fizettek, mert betértek a templomba imádkozni. Amerikában, Lengyelországban demonstrálók törnek rá a szertartásokon résztvevőkre a templomokban, hogy megzavarják az ott folyó istentiszteletet, misét. Létező valóság mindez.

Ha mindennek gátat szeretnénk szabni, nem dughatjuk homokba a fejünket. Szükségünk lesz hitre, bátorságra, az Isten által teremtett élet tiszteletére és egy harcias egyházra, mely mindezt felmutatja nekünk!

INTERJÚ

Készítette:
Halász Dániel
lelkipásztor

Koronavírussal is Isten kezében

Beszélgetés Harangozó László szabadkai lelkipásztorral.

Sokan tudjuk, hogy egy nehéz időszakon mentél keresztül. Imádságos szívvel gondoltunk rád, amíg kórházban voltál és az egész betegséged alatt. Milyen volt testileg és lelkileg átélni a koronavírussal?

Igen, a koronavírussal sajnos a mi életünkben közvetlenül „testközelből” is megtapasztaltuk. Amikor az első tünetek kezdtek jelentkezni, gyengeség, fáradékonyság, egy fizikailag és lelkileg is kimerítő hét után voltam, ezért is nem vettem komolyan. Amikor, pedig először belázasodtam, azt hittem ez csak egy kisebb megfázás, amit majd gyorsan kiheverek. De, másnap mégis beláttam, felelőtlenség lenne vasárnap úgy szolgálni, hogy nem tudom fertőzött vagyok-e a koronavírussal. A mintavételnél kiderült, hogy igen, pozitív vagyok koronavírusra. Ekkor még viccelődtem is, hogy most a két hét karanténnal valójában egy kis szabadság jön, hiszen hallottam egyes ismerőseimtől, hogy egy-két napig voltak tüneteik, de utána már semmi nem volt. Bár felfigyelhettem volna arra az igére, amit aznap Isten a szívemre helyezett: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!” (Zsolt 118,17). Csak később értettem meg, hogy az Úr már ekkor előre biztatott és erősített az elkövetkezendőkre.

Mert ezután nyolc napig küzdöttem a lázzal és tüdőgyulladással. Az orvos azt mondta, hogy ne ijedjek meg, mert van, akinek tíz napig is eltart. De végül, amikor már szinte semmi erőm nem volt, hidegrázás, láz és fulladás gyötört, felvettek a kórházba. Emlékszem, alig tudtam felmenni az első emeletre úgy fulladtam, és ez csak romlott. Csak zihálva tudtam levegőt venni, beszélni sem tudtam, mivel amint megszólaltam, fulladni kezdtem. Ráadásul három napig nem aludtam egyáltalán, mivel ha elnyomott az álom, a légutaim lezárultak és arra ébredtem, hogy fulladok meg. Harmadnap végül rákapcsoltak az oxigénre, ami segített a légzésben. Később tudtam meg, hogy a vírus a májamat is károsította. Ráadásul otthon a négy gyermekünk mellett levő feleségem is lebetegedett! Először tüdőgyulladása lett, majd egy hét múlva róla is megállapították, hogy pozitív a koronavírusra. Bár nem került kórházba, a gyengeség miatt nem tudott felkelni az ágyból. Ehhez járultak hozzá még „élményként” a mostoha kórházi körülmények, melyekről külön történetben lehetne foglalkozni. Elég, ha csak annyit mondok, hogy a mi folyosónk WC-je volt a jobb, mert bár nem volt világítás, legalább volt rajta ajtó! Éjjel csak a mobiltelefon fényének segítségével közlekedtünk. Valóban szörnyű volt megtapasztalni azt a magatehetetlenséget, gyengeséget és kiszolgáltatottságot.

Viszont azt is be kell vallanom, hogy soha ilyen közel nem kerültem Istenhez. Mindig is szerettem a magam kezében tartani, irányítani, vagy legalább előre kiszámítani az életem. De most úgy éreztem, hogy minden irányítás kicsúszik a kezemből és minden erőm elveszett. At kellett élnem azt az igazságot, hogy porok vagyunk. Nem én tartom a kezemben a sorsom, hanem az Úr. És amikor azt hittem elveszett, akkor megmutatta, hogy Ő az Alkotóm és Megtartóm. Újra és újra előjött az íge: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!”. Bár most utólag könnyen mesélem, akkor ez számomra nem minden pillanatban volt egyértelmű. Többször éreztem úgy, hogy vége, nem bírom tovább, de ilyenkor újra, meg újra átélhettem Isten csodálatos, halál állapotából kiemelő jelenlétét. Csak egy ilyen élményemet hadd osszam meg. Egyik alkalommal, késő este kimentem a kivilágítatlan mosdóba, hogy fogat mossak (a mobil világossága mellett), amikor egy addig nem tapasztalt fulladásos roham tört rám. Olyan erős volt, hogy nem tudtam kijönni a mosdóból. Levegő után kapkodva csak a falat kezdtem kínomban kaparni, éreztem, hogy az ájulás kerülget, már a telefon fényét sem láttam, és úgy éreztem, hogy kész, itt a vég! Egyszer csak úgy éreztem mintha valaki gyengéden átölelné és mintha lágyan belém lehelne friss, tiszta levegőt! Éreztem, hogy az én

Uram van ott velem! Lehetetlen szavakkal, az Ő jelenlétét leírni! Eltűnt a fulladás, a nyomás, minden kitisztult körülöttem, de hirtelen sírásra fakadtam, mert átéreztem a magam gyarló, bűnös emberi mivoltomat az Ő jelenlétének tisztaságában és hirtelen megértettem: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!”

Amikor úgy gondolták, hogy eléggé megerősödtem, hazaengedtek a kórházból, mivel folyamatosan érkeztek az újabb betegek és helyszűke volt. Aztán otthon még hosszú napokig kellett a gyengeségünk miatt ágyban maradni. Hála Istennek, nagy segítségünkre volt a keresztlányunk Krisztina, aki maga is átesett a koronavíruson, s bár nemrégén érkezett haza Hollandiából, eljött, hogy segítsen! Összesen öt hétig voltunk karanténban. De ezekben az időkben nemcsak Isten gondoskodó jelenlétét tapasztalhattuk meg, hanem az igazi keresztyén testvéri szeretetet és közösséget is. Felekezeti határok omlottak le ebben a lelki közösségben! Közbenjáró imákat mondtak értünk istentiszteleteken, miséken, imaórákon és bibliaórákon. Emellett még külön áldás és a krisztusi törődés bizonyossága volt azoknak az asszonytestvéreknek a hihetetlen törődése, akik a gyakorlatban is megmutatták a testvéri szeretetet, és egymás közt megszervezve ebéddel gondoskodtak rólunk naponta. Számomra ez nagyon megható, és őszintén megvallom, hogy én a sok próbáktól elfásult, kemény szívű férfi, könnyekre fakadtam. Mint lelkész megszoktam, hogy mindig csak adni, másokat támogatni, erősíteni kell. De hogy én kapjak ilyen lelki támogatást, ez valami új volt számomra!

Húsvét vasárnapján, Isten kegyelméből újra elkezdhattuk az istentiszteleteink megtartását. Bár még időnként rám tör a köhögés, és még a májam is gyógyszeres kezelésre szorul, fokozatosan megkezdjük a szolgálatok megújítását. Be kell vallanom, hogy néhányszor feltettem a kérdést, hogy vajon ebben a nehéz helyzetben engem, méltatlan és gyarló embert miért tartott meg az Úr? Hiszen tőlem sokkal jobb és különb embereket is magához szólított ez a járvány által! A választ nem tudom, de abban biztos vagyok, hogy ezt semmivel sem érdemeltem ki. Azt viszont megértettem, hogy a szívemre helyezett ígében, a Zsoltárok 118,17-ben hangsúly nem azon van, hogy nem halok meg, hanem: „...hirdetem az Úrnak cselekedeteit!”. Amíg itt vagyunk e földi létben ez a rendeltetésünk!

Mi a véleményed a világjárványról, miért adta ezt nekünk Isten és hogyan viszonyulhatunk keresztyénként a világjárványhoz?

Nem hiszem, hogy Isten adta, legfeljebb csak felhasználja. Mert Isten amit teremtett, és alkotott az mind jó. Ő nem teremtett semmit ami rossz. A bűn következményeként van jelen minden ami rossz, így a betegség is és a halál is. És tudjuk a Szentírásból, hogy ez a világ, a maga bűnösségével azt érdemelne, hogy az igazságos és bünt gyűlölő Isten elvesse és elkárhoztassa. De Isten, hogy megmutassa kegyelmének nagyságát és mert úgy szerette ezt a világot, hogy egyszülött Fia által megváltotta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen! De ugyanakkor céljainak megvalósításához eszközként felhasználja azt is ami rossz. A hitetlen emberek ezt büntetésként élik meg, de nekünk az Ő választottjainak, Isten szerető, hívő keresztyéneknek, ez valójában egy hitpróba. Fontos tudatosítanunk ezt magunkban, vagy ahogy Pál apostol mondja: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.” (Róm 8,28). Javunkra szolgál a jó is és a rossz is! Ő velünk van az életben és halálban is: „Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának; mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” Róm 14,7-8. Egyébként személy szerint elég hihetetlennek tűnik számomra, hogy egy denevér elfogyasztásából származhat ez a világjárvány. Már csak azért is mert a denevérek, akármennyire is visszataszító nekünk európaiaknak, már évezredek óta szerepelnek egyes népek étlapján, úgy Ázsiában, Afrikában, mint a Csendes-óceáni térségben. És érdekes módon eddig soha nem jelent meg a járvány, hanem most a fejlett 21. században? Inkább tűnik ez ember által tudatosan létrehozott betegségnek. Ez is mutatja, hogy milyen bűnös világban élünk, melyben az emberi gonoszság végtelen. De mi tudjuk és valljuk, hogy Isten kegyelme és szeretete még nagyobb. Velünk van és támogat, úgy a jóban mint a rosszban. De ilyen helyzetekben, a szenvedésben, betegségben, gyászban nehéz időszakokban lesz nyilvánvalóvá, hogy mi is lakozik az emberek szívében. Ki az aki igazán hisz Istenben, és ki az aki nem. Ilyenkor lesz nyilvánvalóvá ki a pelyva és ki a mag. Mert ahogy a gabonánál úgy tűnik a pelyva egy a maggal, de cséplés és szelelés alkalmából elválik a hasznos a haszontalantól (Zsolt 1,4), így a szenvedés és megpróbáltatás idején nyilvánvalóvá lesz ki az aki Istenhez tartozik és ki az aki nem!

Megváltozott a szemléleted a betegség alatt a vírussal kapcsolatban?

Úgy hiszem, hogy igen. Előtte, bár minden előírást betartottam, és tudtam emberekről akik maguk is átestek rajta, valahogy tölem távolinak tűnt az egész. Úgy gondoltam én ezt nem fogom elkapni. De Isten megmutatta, hogy igen. És bár kigyógyultam, még mindig van az időnkénti fulladásom, amit úgy élek meg, amit Pál apostol úgy ír le, mint túske az oldalamban (2Kor 12,7). Egy olyasvalami, ami újra meg újra emlékeztett, hogy csak egy törékeny ember, teremtmény vagyok, aki nem tud boldogulni a Teremtője nélkül. Emellett az értékrendem is sok mindenben átrendeződött. Rájöttem -ahogy sokan mások- mennyi minden értéktelent gondoltam értékesnek, és mennyi hiábavaló dologtól vártam a boldogságom beteljesedését. Annyi minden után rohanunk és annyi mindent el akarunk érni, közben nem vesszük észre, hogy milyen rövid az élet, és mennyire értékelnünk kellene és másként élnünk az e földi létet.

Fontosnak tartod a védőoltás beadását?

Hát, ez nem könnyű kérdés, még nekem se aki olyan küzdelmeken mentem át a vírus miatt. Nem véletlenül vetik fel sokan a kérdést, hogy vajon mennyire biztonságos, mennyire lett alaposan kikísérletezve ilyen rövid idő alatt, milyen utóhatásai lehetnek? És vajon mennyire szól ez egyes lelkiismeretlen emberek haszonszerzéséről, mások egészségének a rovására? Továbbá nem kis erkölcsi dilema merült fel sok keresztyénekben, mivel azon híresztelések is felmerültek, hogy az egyes oltóanyagokban olyan sejtvonalak találhatók, melyek abortuszban megölt magzatokból származnak. Jól mutatja, ezen dilema nagyságát, hogy az amerikai római katolikus egyház vezetői egyenesen a pápához fordultak tanácsért. És a Vatikán külön közleményben kellett, hogy állást foglaljon ebben a kérdésben. Valóban nem könnyű kérdés, és ezt mindenkinek magának kell Istennel ezt letisztáznia. Viszont figyelembe kell vennünk, hogy az életet nem lehet és nem is szabad leértékelni és könnyen venni. Az élet egy drága ajándék Istentől, amit kölcsönbe kaptunk, és amit egyszer vissza kell adnunk Istennek. Akkor majd számot kell adnunk, hogy hogyan is bántunk, mire is használtuk fel az életünket. Csak magunknak, vágyainknak, indulatainknak és élvezeteinknek éltünk? Vagy annak a szolgálatába helyeztük, Aki teremtett és megváltott minket? Megtartottuk amit ránk bízott Isten, vagy az élettel együtt eldobtuk és eljátszottuk?!

Én most utólag -bár amikor benne voltam nehéz volt- hálás vagyok Istennek mindazért amin átmentem! Átéltettem mily nagy az Ő kegyelme, és ha gyenge is vagyok, az Úr jelenléte nem marad el, mert az Ő ereje az erőtlenség által ér célhoz (2Kor 12,9). Ezért Dávid királlyal együtt vallom: „Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.” Zsolt 119,71.

Református Élet

Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Halász Béla lelkipásztor – püspök, Hertelendyfalva
Trg Vojvodjanske Brigade 2., 26000 Pancsova-Vojlovica
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508

Lektor: Sándor Panna

Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.

Lapzárta minden hónap 15-én.

Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.

Nyomtatva: Forum-Újvidék

Megjelenik 820 példányban

